

РЕШЕНИЕ

№ 6004

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 19.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2446** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на М. А. И., чрез адв. И. Ц., срещу Заповед № САГ23-РА-30-74/01.02.2023 г. на главния архитект на Столична община, с която е наредено да се премахне незаконен строеж „Метална конструкция (навес) над паркоместа“, с административен адрес: [населено място],[жк], [улица], находящ се поземлен имот с идентификатор 68134.1376.1318, УПИ IX-1318, кв. 2, м. „Свобода“ по действащия регулационен план на [населено място].

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена при нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че в заповедта не е посочено въз основа на какви доказателства административният орган е приел, че жалбоподателят е собственик и извършител на строежа. Сочи, че не е уведомяван за образуваното административно производство по чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ, както и че констативен акт № 135/01.11.2022 г. е съставен в негово отсъствие. Според жалбоподателя, процесната метална постройка не е строеж по смисъла на ЗУТ, а е преместваемо съоръжение, представляващо метална конструкция от П-образни профили с покрив от термопанели, захванато с еркерни болтове към сградата, тоест не е трайно прикрепено към терена. В случая че не се приеме горното излага доводи, че навесът има характеристиките на строеж, за който не се изисква разрешение за строеж по смисъла на чл. 151, т. 12 от ЗУТ. Иска се отмяна на заповедта, както и присъждане

на сторените по делото разноски.

Ответникът – Главен архитект на Столична община, редовно уведомен, се представлява от юрк. Й.. Моли жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взима участие в делото.

Съдът, след като прецени доводите на страните и представените писмени доказателства, приема следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано въз основа на съставен Констативен акт № 135/01.11.2022 г., с който е установен незаконен обект „Метална конструкция (навес) над паркоместа“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 8134.1376.1318, съгласно кадастрална карта и кадастралните регистри на район „Н.“, одобрени със заповед № РД-18-48/12.10.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК.

Актът е съставен в отсъствието на извършителя, като му е съобщен по реда на § 4, ал. 2 от ДР на ЗУТ чрез залепване на съобщение на обекта и поставяне на същото върху таблото за съобщения в сградата на районната администрация, видно от служебна бележка от 08.12.2022 г. Срещу констативния протокол жалбоподателят е подал възражение с рег. № РНД22-ГР94-729(12)/15.12.2022 г. Видно от представения по делото констативен протокол от 19.12.2022 г. възражението не е уважено от административния орган.

Въз основа на констативния акт е издадена заповед № САГ23-РА-30-74/01.02.2023 г. за премахване на незаконен строеж „Метална конструкция (навес) над паркоместа“.

По делото е приет като доказателство предварителен договор сключен на 01.02.2022 г., съгласно който продавачът „Литос-Ко“ ООД се задължава да продаде на купувача М. А. И. паркомясто № 8, с площ от 11 кв. м. и паркомясто № 9, с площ от 11 кв. м., находящи се в [населено място], район „Н.“, м. „Свобода-М. махала“, в сградата на ул. П. Д. П.“ № 10.

За изясняване на спорните факти е назначена и изготвена съдебно-техническа експертиза, както и допълнителна съдебно-техническа експертиза. В заключението на СТЕ вещото лице описва навеса като металната конструкция от П-образни профили с покрив от термопанели, която е захваната с анкерни болтове за терасата на ап. 2, ет. 1 на жилищната сграда и подпряна на съществуваща метална ограда. Експертът посочва, че заеманата площ на металната конструкция (навес) съответства на площта на паркомясто № 8 и 9 и около 22 кв.м. С допълнителното заключение към СТЕ вещото лице посочва размерите - най-високата част - 2.57 м., а най-ниската – 2.41 м., като на база тези размери дава заключение, че средната височина на конструкцията е в размер на 2.49 м.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения срок по чл. 215, ал. 4 ЗУТ, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и от лице с правен интерес.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – главния архитект на Столична община, на основание делегирани му правомощия със заповед № РА-30-847/25.08.2022 г. на кмета на Столична община.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК. Като фактически основания за издаване на заповедта са послужили констатациите от извършената проверка на място от служителите на районната

администрация - длъжностните лица по чл. 223, ал. 2 ЗУТ, които са установили, че металната конструкция (навес) е реализирана без одобрени инвестиционни проекти и без издадено разрешение за строеж, определили са строежът като пета категория, реализиран след 2001 г., поради което за него са неприложими хипотезите, уреждащи института за търпимост по параграф 16 от ПР на ЗУТ или параграф 127, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. Като правни основания за издаване на заповедта са посочени разпоредбата на чл. 225, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ, във връзка с чл. 223, ал. 1, т. 8 ЗУТ.

Заповедта е издадена при спазване на административнопроизводствени правила по ЗУТ - въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на Столична община и съобщен на жалбоподателя чрез залепване на съобщение на обекта и поставяне на същото върху таблото за съобщения в сградата на районната администрация. Срещу констативния акт е подадено възражение, което е разгледано от административния орган, преди издаване на заповедта, поради което оплакванията на жалбоподателя в тази връзка са неоснователни.

При определяне на един обект като преместваем следва да се вземат предвид няколко обстоятелства. На първо място какво предназначение има съгласно чл. 56, ал. 1 от ЗУТ. Такива са само обектите, предназначени за увеселение, административни, търговски или други обслужващи дейности, обекти за временно обитаване при бедствия и свързани с отбраната или сигурността на страната, тоест за задоволяване на някоя от изчерпателно посочените обществени нужди. И на второ място дали е възможно отделянето на обекта без същият да загуби своята индивидуализация или възможността да бъде използван на друго място със същото или подобно предназначение.

В случая видно от заключението на вещото лице и снимковия материал по делото процесната метална конструкция не попада сред този вид обекти, тъй като е с предназначение за гараж, тоест за задоволяване на частни нужди. Обстоятелството че металната конструкция би могла да се монтира на друго не я прави непременно преместваем обект по смисъл на параграф 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, именно с оглед предназначението ѝ, което не отговаря на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ. Ето защо доводите на жалбоподателя в обратния смисъл са неоснователни. Следователно правилно в заповедта процесната метална конструкция (навес) е определена като строеж по смисъла на параграф 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, а не като преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. от ЗУТ във връзка с параграф 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, предвид установените по делото характеристики, предназначение и начин на изграждане.

По делото безспорно се установи, че строежът е реализиран без одобрени инвестиционни проекти и без издадено разрешение за строеж. Предвид липсата на цитираните документи правилно административният орган е приел в заповедта, че са нарушени разпоредбите на чл. 137, ал. 3, чл. 148, ал.1 от ЗУТ.

Относно възражението на жалбоподателя, че процесният навес попада в приложното поле на чл. 151 т. 12 от ЗУТ, съдът намира същото за неоснователно, тъй като видно от доказателствата по делото металната конструкция няма характеристиките на градински или парков елемент. Предвид годината на извършване на строежа след 2001 г. правилно административният орган е приел, че не са налице предпоставките за търпимост на основание параграф 16 от ПР на ЗУТ.

По изложените съображения намира за установено по категоричен и несъмнен начин, че строежът е извършен без изискващото се разрешение за строеж, което го определя

като незаконен и подлежащ на премахване.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 50-ти състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. И. от [населено място] срещу заповед № САГ23-РА-30-74/01.02.2023 г. на главния архитект на Столична община, с която е наредено да се премахне незаконен строеж „Метална конструкция (навес) над паркоместа“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.1376.1318, УПИ IX-1318, кв. 2, м. „Свобода“ по действащия регулационен план на [населено място].

ОСЪЖДА М. А. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община разноски в размер на 100 (сто) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: